

İlgili Kanun / Madde
657 S.İşK/4

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2008/34799
Karar No. 2010/24240
Tarihi: 20.09.2010

- DÖRT C KAPSAMINDA ÇALIŞMA
- İDARİ YARGININ GÖREVLİ OLACAĞI

ÖZETİ Somut olayda dosya içerisinde mevcut bilgi ve belgelere göre davacının 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/c maddesiyle 53 sayılı Devlet İstatistik Enstitüsü'nün Görev, Yetki ve Kuruluşu Hakkındaki Kanunun 13. maddesi uyarınca geçici personel olarak çalıştırıldığı anlaşılmaktadır. Anılan yasaların hükümleri doğrultusunda her yıl çıkarılan Bakanlar Kurulu Kararlarına uygun olarak davacı ile davalı kurum arasında geçici personel istihdamına yönelik sözleşmeler imzalanmıştır. Gerek davacının tabi olduğu yasa hükümleri, gerek yapılan sözleşmelerin içeriği dikkate alındığında taraflar arasında bir hizmet sözleşmesinin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Davacı, Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığında genel nüfus, genel tarım, genel sanayi ve işyerleri sayımları ile hane halkı tüketim harcamaları, gelir dağılımı anketleri, çevre istatistikleri ile ilgili yapılacak envanter çalışmalarında kullanılan soru kağıtları veya formların doldurulması, kontrolü, değerlendirilmesi ve benzeri işlerle ilgili diğer hizmetlerde sözleşmede belirtilen ücret ve süre sınırları içinde çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdendir.

Davacının bu konumu itibarı ile uyuşmazlığın çözüm yeri İdari Yargı olmalıdır. Mahkemece dava dilekçesinin yargı yolu yanlışlığı nedeni ile reddine kararı verilmesi gerekirken işin esasına girilerek

hüküm kurulması hatalıdır.

DAVA: Davacı, ihbar, kıdem tazminatı ile ücretli izin alacağının ödetilmesine

Karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Y.Tekbaş tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı 1.2.1993- 14.6.2005 tarihleri arasında zincirleme sözleşmelerle çalıştığını emeklilik nedeniyle davalı işyerinden ayrıldığını belirterek kıdem, ihbar tazminatı ve yıllık izin ücreti isteklerinde bulunmuştur.

Davalı, 657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 4/c maddesi gereğince 27.8.1979 tarih ve 7/18200 sayılı Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tip sözleşme hükümlerine istinaden geçici personel olarak çalıştığını, davacının işçi statüsünde olmadığını görevsizlik kararı verilmesi gerektiğini belirterek davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece istekler kabul edilmiştir.

Karar davalı tarafından temyiz edilmiştir.

Uyuşmazlığın normatif dayanakları 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu 4/c, 1475 sayılı İş Kanunu 1 ve 4857 sayılı İş Kanununun 2.maddeleridir.

657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/c maddesin de "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen, ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdir" düzenlemesine yer verilmiştir.

Somut olayda dosya içerisinde mevcut bilgi ve belgelere göre davacının 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/c maddesiyle 53 sayılı Devlet İstatistik Enstitüsünün Görev, Yetki ve Kuruluşu Hakkındaki Kanunun 13. maddesi uyarınca geçici personel olarak çalıştırıldığı anlaşılmaktadır. Anılan yasaların hükümleri doğrultusunda her yıl çıkarılan Bakanlar Kurulu Kararlarına uygun olarak davacı ile davalı kurum arasında geçici personel istihdamına yönelik sözleşmeler imzalanmıştır. Gerek davacının tabi olduğu yasa hükümleri, gerek yapılan sözleşmelerin içeriği dikkate alındığında taraflar arasında bir hizmet sözleşmesinin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Davacı, Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığında genel nüfus, genel tarım, genel sanayi ve işyerleri sayımları ile hane halkı tüketim harcamaları, gelir dağılımı anketleri, çevre istatistikleri ile ilgili yapılacak envanter çalışmalarında kullanılan soru kağıtları veya formların doldurulması, kontrolü, değerlendirilmesi ve benzeri işlerle ilgili diğer hizmetlerde

sözleşmede belirtilen ücret ve süre sınırları içinde çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdendir.

Davacının bu konumu itibarı ile uyuşmazlığın çözüm yeri İdari Yargı olmalıdır. Mahkemece dava dilekçesinin yargı yolu yanlışlığı nedeni ile reddine kararı verilmesi gerekirken işin esasına girilerek hüküm kurulması hatalıdır.

Dairemizin kökleşmiş uygulaması da dosyadaki birçok karardan da belli olduğu hali ile değişmeksizin bu şekilde olduğu halde(ör:5.10.2009 gün. 2008/9938, 2009/25731) arada gözden kaçtığı anlaşılan 19.9.2005 günlü tek bir kararımızın hükme dayanak yapılması da yerinde değildir,

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, 20/09/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.